

fære Eghnene. Hvor der paa et Sted (Kjøbstad eller Land) kun boer 1 Læge, vælger Politimesteren, ligeledes paa 3 Aar ad Gangen, 2 Mænd, som i Lægens lovlige Forfald kunne foretage Eghnyt. Ingen kan vælges til Eghnsmænd udenfor det Sogn eller Sognedistrikt, hvor han boer. Den, som i 3 Aar har været Eghnsmænd i et Sogn eller Sognedistrikt, kan undslaae sig for Gjenvalg paa samme Sted.

Over dødsfødte Børn kan Eghnyt foretages af den Jordemoder, som har hjulpet den Fødende.

§ 3.

Efterat Eghnyt er foretaget, udstedes Dødsattesten af den eller dem, som have udført Synet. Attesten affattes i de Former, som foreskrives af Justitsministeren, og skal indeholde Svær paa bestemte Spørgsmaal med Hensyn til Dødsstegnene. Den skal slutte med en skriftlig Erklæring om, at den eller de, som udstede Attesten, selv have synet Liget og fundet, at firkre og utvivlsomme Tegn paa virkelig Død ere tilstede, og hvilke disse ere.

Hvor Eghnyt ikke foretages af en Læge kan det ikke afholdes, før 3 Dage ere forløbne efter Døden, medmindre umiskjendelige Tegn paa Forraadnelse forinden have vist sig. Undtagelse fra denne Regel kan finde Sted i Genhold til de gjældende Bestemmelser om smitsomme og epidemiske Sygdomme, saavel som i de Tilfælde, der nærmere maatte blive bestemte af Justitsministeren.

§ 4.

Justitsministeren lader forfatte en Betledning for Eghnsmænd, indeholdende Beskrivelse af de vigtigste af de Dødsstegn, som kunne benyttes af Lægmand, og Anvisning til deres Benyttelse, samt de øvrige Oplysninger, der kunne være nyttige ved Eghnyt. Denne Betledning trykkes og udleveres gratis tilligemed et Exemplar af denne Lov til enhver Eghnsmænd ved hans Udnevneelse.

§ 5.

Opstaaer der ved Eghnyt Formodning om, at Dødsarsagen fortjener Justitsvæsenets Opmærksomhed, skal Lægen, Eghnsmændene

eller Jordemoderen uopholdelig gjøre Indberetning herom til Politimesteren, og Dødsattesten maa da ikke udstedes, førend denne har tilkjendegivet, at der fra hans Side Intet er tilhinder derfor.

Bed Selvmord eller anden pludselig Død skal altid en Læge hurtigt muligt tilkaldes, og Eghnyt af ham foretages.

§ 6.

Den, som udsteder Dødsattest uden personlig at have synet Liget, straffes med Fængsel. Andre Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører en større Straf.

§ 7.

For Eghnyt og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 64 β til Lægen eller til lige Deling mellem Eghnsmændene. Have den Af dødes Efterladte eller andre rette Bedkommende kaldt en Læge paa Landet over $\frac{1}{4}$ Mil fra det Sted, hvor han boer, for at synet et Lig, maae de yde ham frit Befordring og sædvansmæssig Betaling for et Sygebeføg. Kaldes Lægen til Eghnyt af Politimesteren, betales han herfor efter de hidtil gjældende Regler. For en Attest af Jordemoderen om et dødsfødte Barn er Intet at betale.

§ 8.

Plakat 26de Juni 1829 og Plakat 13de Januar 1832 ophæves.

§ 9.

Denne Lov gjælder ikke for Færøerne. vedtoges med 56 Stemmer mod 1.

Derefter sattes Sagens Overgang til 3de Behandling under Afstemning og vedtoges med 54 Stemmer mod 2.

Ændringsforslag til 3de Behandling indkaldtes til næste Dags Aften Kl. 10.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtomt. — Jeg skal gjøre opmærksom paa,